

Роблю те, що має бути зроблене

Дивно виходить у нашому світі: той, хто найбільше хизується своєю силою, зазвичай не так вже й багато може. А той, хто кожен день вчиняє справжні подвиги, не вважає себе якимось особливим. Каже, як наш сьогоднішній герой – електрогазозварник 5 розряду Карлівської виробничої дільниці Покровського регіонального виробничого управління Комунального підприємства «Компанія «Вода Донбасу» Андрій Плісенко: «Я просто працюю, роблю те, що має бути зроблено».

Під час фотографування Андрій Анатолійович широко посміхається. Він взагалі справляє враження людини з веселою вдачею. Хоча приводів для радості в чоловіка, як і в усіх мешканців прифронтової Карлівки, наразі небагато. От вже майже десять років незмінним фоном їхнього буття є війна.

Вона плюндрує все: плани, родини, долі, міста, критичну інфраструктуру, без якої життя в регіоні неможливе. Ворожі атаки регулярно руйнують систему водопостачання Донеччини. А Плісенко з колегами раз по раз її відновлюють.

Андрій Анатолійович розповідає: «У КП «Компанія «Вода Донбасу» я працюю з 2003 року. Не те щоб з дитинства про це мріяв, але коли вдалося сюди влаштуватися, радів. «Фільтрова», як з любов'ю називають Карлівську фільтрувальну станцію всі місцеві (мешканці села Галіцинівка, села Нетайлове та самої Карлівки), – одне з можливих місць для роботи в окрузі. Колектив дільниці виявився хороший, дружний, зараз 40, а було майже 100 осіб – фахівців з аварійно-відновлювальних робіт, слюсарів, сторожів, ІТР та інших працівників. Активна профспілкова організація ПМГУ завжди доповнювала та прикрашала трудові будні. Я одразу вступив до її лав і жодного разу не пошкодував. Завжди відчував і цінував її підтримку, особливо додаткові можливості для оздоровлення, матеріальну допомогу та проведення культурно-масових заходів. Так, робота в нас і тоді була важка, але дуже важлива, потрібна людям – це надихало».

А потім прийшов 2014 рік і все навкруги змінилося: пріоритети, стосунки. Та ми трималися, продовжували робити свою справу. З лютого 2022 року стало ще складніше, через активні воєнні дії аварій на водогонах побільшало, як і небезпек для тих, хто здійснює там ремонти. Однак зупинитися і кинути населення без води ми не можемо, тож, завдяки солідарності всередині колективу та підтримці з боку нашого керівництва, долаємо труднощі».

Коротке «долаємо труднощі», звісно, більше характеризує витримку нашого героя, ніж дає реальне уявлення про щоденні випробування співробітників Компанії «Вода Донбасу». На практиці їхні будні виглядають так: у мороз, в спеку, в дощ вони беруть інструменти, сідають в робочу автівку і відправляються лагодити пошкоджені комунікації. Часом працюють під вибухи, під звуки і спалахи артилерійських обстрілів. Усвідомлюють ризики, знають про те, що можуть потрапити під удар, загинути. Але все одно не зупиняються, зазначаючи, що надійне плече колег, які за багато років стали кумами, названими братами та сестрами, завжди надає впевненості та віри у переможний кінець».

Це і є справжній героїзм. Із такою оцінкою згодні й в Офісі Президента України. Андрія Плісенка за багаторічну сумлінну працю та зразкове виконання службових обов'язків у надскладних умовах заслужено нагороджено високою державною відзнакою – медаллю «За працю і звитягу». Отримавши її з рук голови Донецької обласної військової адміністрації Павла Кириленка, Андрій Анатолійович з притаманною йому лаконічністю зауважив: «Це велика честь. Відчув натхнення працювати ще краще. Дякую моєму колективу, бажаю моїм товаришам, членам ПМГУ, міцного здоров'я, нашій Компанії – успіхів, і всім нам – Перемоги!»

